

Svatodušní - Duchovní dary

1. čtení: Sk 2,1-21 Když nastal den letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchr, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden;...

Kázání: 1 Kor 12,1-13

Bratři a sestry,

dnes prý společně se všemi křesťany na světě slavíme jeden z největších křesťanských svátků, Letnice. Nebo také seslání Ducha svatého, Boží hod svatodušní či svatodušní svátky, latinsky pentecostes. Právě dnes je to totiž 50 (latinsky pentecostes) dnů od Velikonoc. Tedy den, kdy podle Skutků apoštolských byl církvi seslán Duch Svatý. A naschvál jsem řekl: prý slavíme. No, ono to totiž tak moc nevypadá. Jednak o tom spousta křesťanů ani neví, jednak spousta křesťanů vlastně neví, co by přesně měla slavit a navíc jsme na půdě českobratrské církve evangelické. No a přiznejme si to, s Duchem Svatým si prostě nevíme rady. Moje vlastní první připomínka: Myslím si, že je to dobře, moc dobře. Nevědět si rady s Duchem Svatým. Tedy pokud u toho člověk neskončí. A ze strachu nebo lenosti se nakonec na nějakého Ducha Svatého radši nevykašle. A v Bibli pak všechna ta slova o Duchu, o Duchu Božím, o Duchu Svatém vždycky nějak přejde, radši. Právě toto je veliké pokušení a veliká hloupost nás tradičních evangelických věřících. Ale proč je to dobře, že si s tím Duchem nevíme rady? No tím nejvíce potvrzujeme, kdo to vlastně je. V češtině to tak nezní ale v biblických jazycích, když se mluví o Duchu Svatém, používá se úplně obyčejného slova. Vítr. Vítr Boží, vítr svatý. Vlastně svatá. V hebrejštině je to ta Ruach, ta duch, ta vítr. Je ženského rodu. A stejným slovem se popisuje také dech, dýchání, ná-dech a vý-dech. To je duch, i Duch svatý. No a jak si chcete s větrem vědět rady? Ten si, i slovy Bible, fouká, jak se mu zachce, není vidět, nejde spoutat, nejde chytit a prohlížet si ho a zkoumat. Nejde mu přikazovat. Lze pouze být na něj připraven. Ať už mít roztažené plachty a nebo se radši někam schovat.

Ale jak jsem říkal, naším největším pokušením je, že ho budeme ignorovat. Že z lenosti nebo ze strachu budeme dělat, jakože se nás to netýká. Protože jsme si už něco prožili s těmi, kteří na tom větru ulétly. A ano, někdy ulétli příliš. A rozbíjeli křesťanské církve a sbory, chovali se povýšeně a pyšně, jejich křesťanské projevy nám byly a jsou k smíchu. Mluví o letničném nebo charizmatickém hnutí. Někteří s ním máme zkušenosti a někteří nepříjemné zkušenosti. Jestli ale budeme číst Bibli poctivě a nebudeme přeskakovat a jestli chceme vzít poctivě vlastní víru, kterou slovy Apoštolského vyznání všichni, alespoň před slavením Večeře Páně, prohlašujeme, pak se prostě Duchu Svatému a jeho darům nevyhneme. Díky Bohu. Bez něj bychom byli mrtví. Zkuste si žít bez dýchání.

A tak jsme z Bible slyšeli část z dopisu apoštola Pavla do Korintu. A tam čteme o všech těch, pro nás, zvláštních věcech. Dar Ducha svatého v podobě moci uzdravování, mocných činů, prorockví, rozlišování duchů a mluvení neznámými jazyky. A Pavel tam píše, jakože to je přece u křesťanů normální. No jasně. Někteří z Vás přece umí uzdravovat, někteří z Vás prorokují, dělají mocné činy, mluví ve vytržení. No ano, tak to je. ... No, tak to ale není. Teda tady v Soběslavi u evangelíků alespoň o ničem takovém nevím. Možná se pletu, ale umí někdo z vás uzdravovat? Nebo někdo z vás mluví s Pánem Bohem ve vytržení cizím neznámým jazykem? Já ne. Ani jsem nikdy nezažil, že by se ve shromáždění nad někým objevil plamen Ducha Svatého, jak o tom čteme ve Skutcích. Co s tím? Děláme snad před Pánem Bohem něco špatně?

Abych pravdu řekl, tak já doopravdy úplně nevím. Nevím si úplně rady s Duchem svatým a jeho dary. Ale trochu snad ano. Ono stačí číst Bibli, ta svědectví o všech těch pro nás divných věcech, opravdu poctivě. A neztroskotat na tom, že nám to přijde divné. Tady v dopise Pavla do Korintu máme nějaký seznam těch duchovních darů. A většina z nich bývá upozaděna ve prospěch těch jakoby kouzelných. Je jich tam přece mnohem víc. A ty další, kterých je většina nás už vůbec neděsí. Přijdou nám srozumitelné. A na dalších místech Nového Zákona se setkáme ještě s dalšími dary. Já nějaké vyjmenuji. Je to třeba dar pomáhat potřebným, dar povzbuzovat, dar starat se o trpící, dar rozdávat, učit, dar zvěstovat lidem evangelium, dar moudře promluvit, dar řídit církev, dokonce dar věřit. Ano, tohle všechno jsou dary Ducha Svatého. Ano, takovéto obyčejné věci. Ne ty kouzelné, jakože na někoho položím ruku a on se uzdraví.

Ale to je právě naše veliká chyba. Rozdělovat ty dary Ducha Svatého na ty kouzelné a na ty jakoby normální, kterým i rozumný člověk může přitakat. V Bibli ty věci nejsou nijak odděleny. To je opravdu problém jenom

nás, moderních lidí, že si chceme ten svět rozdělovat. Jakoby na věci normální, ke kterým vlastně žádného Pána Boha nepotřebujeme, a pak na ty jakoby zázračné, u kterých je Bůh tak nějak víc, tak nějak doopravdicky přítomný. Bratři a sestry, tohle je úplná blbost. Navíc tohle nemá s opravdovou vírou, důvěrou v Pána Boha stvořitele a dárce života pranic společného. Věřit v Pána Boha jen zázraků je stejně omezené a stejně hloupé jako nevěřit v zázraky vůbec. Copak někdo změřil a zvážil soucit? Někdo objevil v mozku zvláštní místo pro postarání se o nemocného trpícího člověka? Někdo na pitevním stole rozřezal moudré slovo? Někdo držel v ruce Lásku? Někdo si schoval do kapsy vítr?

Těch darů Ducha svatého je mnoho. A je to naše hloupost, že některé nám přijdou zázračné a některé přejdeme mávnutím ruky, jakože to už známe a nic na tom není. Víte, všechny ty dary popsané v Bibli a i ty další, které tam nejsou doslova jmenovány, mají něco společného.

Vlastně tři věci. Jsou určeny k pomoci druhým. Pomáhají k jednotě ve společenství. A to třetí, to nejdůležitější, jsou projevem a vedou k Lásce.

Víte, co z toho vyplývá? No jedním obrovským zázračným Božím darem jsme my. Také my. Tady v Soběslavi. Farní sbor českobratrské církve evangelické v Soběslavi. Ano, stejně jako všechny další křesťanské sbory a církve. Ale taky trochu jinak, zvláštně, svým způsobem. To, že jsme spolu, věříme a vyznáváme toho dobrého Pána Boha, Otce Ježíše Krista, pomáháme potřebným a je mezi námi láska. To je veliký Boží duchovní dar. Úplně zázračný.

Bratři a sestry, nechtějme toho Ducha Svatého svazovat a uzamykat do svých představ a plánů. Nevězme si s ním rady. Ale buďme mu otevření. A buďme vděční za to, co nám dal, v čem můžeme ostatním pomoci, projevit jim lásku. A pokud někdo z Vás přece jen touží po nějakém tom zvláštnějším daru Ducha Svatého, po moci uzdravování nebo děláním mocných činů nebo mluvení v jazycích, tak o něj Ducha Svatého prostě. Buďte mu otevření. Pak už to je jenom Jeho odpovědnost, co s vámi udělá. Jenom se prosím na něj nevykašlete a nedělejte, jakože nic takového není. To by bylo bez-deché. To by byla smrt.

Amen